[illegible] annorum euoluta ſunt curricu-
la: quod hoc ſcriptum eſſe ſancti credunt
et conſtituit eccleſia. Ego michi-
[illegible] illa que xxx. annorum ſpa-
cio omnibus hominibus ignota
manſi: et ſicut heri tibi
[illegible] permiſſum eſt. ſic die-
bus ſingulis angelicis manibus
[illegible] ſubleuata celeſtium
[illegible] dulciſſimam iubi-
[illegible] ſeptenis vicibus per ſin-
[illegible] dies corporeis auri-
bus audire promerui. Nam
a domino michi reuelatum eſt.
[illegible] migratura ſum ſeculo
[illegible] maximinum adeas. et
[illegible] intimare: ut
[illegible] die reſurrectionis
[illegible] tempore quo ad matutinum
[illegible] conſueuit: oratorium
[illegible] ingrediatur. et me
[illegible]
[illegible]
[illegible] eius mane voce
[illegible] audiuit. neminem
[illegible] Concitus igitur
[illegible] adijt: et
[illegible] per ordinem narrauit.
[illegible] ergo maximinus ni-
[illegible] repletus gaudio. ſal-
[illegible] gratias immenſas retu-
[illegible] illa die hac hora ut
[illegible] fuit. oratorium
[illegible] ingreſſus: vidit be-

atam mariam magdalenam
in choro adhuc [illegible] eos
qui eam adduxerant ange-
los. Erat autem ſpacio duorum
cubitorum eleuata [illegible] terra.
ſtans in medio angelorum. ex-
tenſis manibus dominum exo-
rans. Cum autem beatus maxi-
minus ad eam accedere tre-
pidaret: conuerſa dixit ad eum.
Accede huc pater propius: ne fu-
gias filiam tuam. Appin-
quante autem illo. ſicut in ipſi-
us maximini legitur libris
ita vultus domine ex continua
et diuturna viſione angelorum
radiabat. ut facilius ſolis
radios quam ipſius faciem intue-
ri quis poſſet. Conuocato
igitur vniuerſo clero et ſacer-
dote predicto: corpus et ſan-
guinem domini ab epiſcopo beata ma-
ria magdalena cum multa
lacrimarum inundatione ſuſ-
cepit. Deinde toto corpuſ-
culo ante altare proſtrata. pre-
cioſiſſima illa anima mi-
grauit ad dominum. Poſt cuius
exitum tantus odor ſuauita-
tis ibidem remanſit: ut per
ſeptem fere dies ab ingredi-
entibus oratorium ſentiretur.
Cuius ſanctiſſimum corpus beatus max-
iminus diuerſis aromatibus

honorifice sepeliuit: et post mortem suam iuxta eam se sepeliri precepit. Egesippus enim uel secundum quosdam libros iosephus satis cum hystoria predicta concordat. Ait enim in quodam suo tractatu quod maria magdalena post domini ascensionem pre ardore caritatis christi et tedio quod habebat numquam uirum uidere uolebat: sed postquam ad aquense territorium uenit in desertum abiit: et triginta ibidem annis incognita mansit: ubi ut ait qualibet die septem horis canonicis ab angelis in aera eleuabatur: addidit tamen quod sacerdos dum ad eam uenisset reperit eam in cella clausa. Qui ad eius peticionem uestem sibi porrexit. Quam induens ad ecclesiam secum iuit. et ibi communione percepta in oratione eleuatis manibus iuxta altare in pace quieuit. Temporibus autem karoli magni. scilicet anno domini septingentesimo [lxix]. Girardus dux burgundie. cum de uxore sua filium habere non posset: largi manu res suas pauperibus erogabat: et multas ecclesias

et monasteria construebat. Cum enim [ue]zeliacense monasterium construxisset: misit ipse et abbas ipsius monasterii monachum cum decenti comitatu ad aquensem ciuitatem: ut inde si posset beate marie magdalene reliquias transportaret. Veniens igitur predictus monachus ad predictam ciuitatem. cum ipsam funditus a paganis destructam repperisset: casu quodam inuenit sepulchrum: cuius sculptura marmorea demonstrabat: quod corpus beate marie magdalene positum intus erat. In ipso enim sepulchro hystoria eius miro modo sculpta erat. Nocte igitur illud effringentes assumptas reliquias deportauit. In ipsa autem nocte beata maria magdalena eidem monacho apparuit dicens: ne timeret sed ceptum opus perficeret. Rediens igitur cum ad mediam leucam a monasterio uenisset: nullomodo reliquias mouere poterat: donec uenientes abbas cum monachis cum processione honorifice sunt suscepte. Miles quidam qui singulis annis ad corpus beate marie

ruit et scūs iacobꝫ dicēs:
ueni secū me ī galiciam.
Incōfractis cathenis cū dis
paruisset ille iuuenis ad
collū suspēsis: ad sūmita
tem turris ascēdit: et inde
sine aliqua lesione unicū
saltū fecit: cū tn̄ turris sexa
ginta cubitorꝫ altitudinē
possideret. ¶ Quidā ut a
it beda. cū enorme pluri
mū pcc̄m cōmisisset: et epc
cōfitente absoluere timuis
set: hoīem illū cū cedula q
illud pcc̄m scptū erat. ad
scm̄ iacobū misit. ¶ Cū ergo
in festo eiusdē cedulā sup
altare posuisset: et scm̄ ia
cobū ut illd pcc̄m deleret
suis meritis exoraret. ce
dulā postea apiens et pec
catū penit' deletū inueni
ens: deo et scō iacobo grās
reddidit: et [illegible] scm̄
oībꝫ publicauit. ¶
Triginta uiri de locoringia
ut ait hubertus bisuntin'
circa ānū dnī. millesimū
septuagesimū ad scm̄ iaco
būm pperātes: oēs uno ex
cepto fidē sibi mutui ser
uicij promiserūt. Unꝰ igi
illorꝫ infirmatus. quīdecī
diebꝫ a socijs exspectatur:

sed tandē a cūctis relīqt'
et a solo illo qui fidē nō
pmiserat. ad pedē mōtis
scī michaelis custoditur:
sed aduesperāte die morit'.
Viuus aūt ppter loci soli
tudinē et defuncti pn̄ciam
iminētem noctis caligīē:
et gētis barbare feritatē
ualde timuit. Sed stati
btūs iacobꝫ in spē equitis
sibi apparens: et eū cōso
lans ait. Trade m̄ hunc
mortuū: et tu ascēde sup
equū. Sicq illa nocte an
te solis ortum dietas qui
deci pagētes. ad monte
gaudij. qui et dimidia leu
ca circa scm̄ iacobū puene
rūt: ubi et scūs iacobꝫ utr
qz deposuit. pcipiens ut
canonicos sci iacobi ad se
peliedū pegrinū mortuū
cōuocaret: et socius suus
diceret. qz ppter fidē fractā
eorꝫ pegrinatio nil ualet.
Qui iussa cōpleuit: et stu
pentibꝫ socijs de eiꝰ itinē:
ea que scūs iacobꝫ dixerat
intimauit. ¶ Theotonic'
quidā ut calixtus ppa ait.
cū filio suo. circa ānū dnī.
millesimū. nonagesimū. ad
scm̄ iacobū pgens. et in

urbe tholosa gratia hospi-
tandi diuertens ab hospite
inebriatur: et ab eo in ma-
la argenteus ciphus abscon-
ditur. Mane igitur exeuntes
quasi latrones insequens reuo-
cauit: et quod ciphum argenteum
furati fuerint eisdem obiecit.
Cui cum diceret quod puniri eos
faceret: si apud eos ciphum
inueniret. Et cum aperta
mala inuentus fuisset: pri-
mus ad iudicem rapiuntur.
Data ergo sententia omnia que
habebat hospiti dantur: et u-
nus eorum ad suspendium iudi-
catur. Sed cum pater pro filio: et
filius pro patre mori uellet.
tandem filius suspenditur:
et pater ad sanctum iacobum merens
pergreditur. Igitur post trigin-
ta sex dies rediens. et ad cor-
pus filii diuertens: super eum
lamentabiles uoces prome-
bat. Et ecce filius suspensus
ipsum consolari cepit dicens.
Dulcissime pater ne fleueris.
quia numquam mihi sic bene fuit:
quoniam huc usque sanctus iacobus
me sustentat: et celesti dul-
cedine refocillat. Quod pater
audiens ad urbem cucurrit:
et uenientes populi filium peregri-
ni incolumem deposuerunt

et hospitem suspenderunt.
Refert hugo de sancto uictore.
quod cuidam peregrino ad sanctum ia-
cobum pergenti. dyabolus ei
in specie sancti iacobi apparuit:
et de miseria presentis uite plu-
ra commemorans felicem se esse.
si ob honorem suum se necaret
asseruit. Qui mox gladium
arripuit. et protinus se ipsum oc-
cidit: et cum ille in cuius domo
fuerat hospitatus suspectus ha-
beretur: et mori plurimum
formidaret. continuo qui fue-
rat mortuus reuixit. Asse-
rens quod dum demon qui mortem
suaserat: ad supplicia ipsum
duxisset: beatus iacobus oc-
currit. et ereptum ad thronum
iudicis deduxit: et accusanti-
bus demonibus ut uite resti-
tueretur obtinuit. Qui-
dam iuuenis in territorio
lugdunensi
ut narrat hugo abbas
cluniacensis. qui ad sanctum ia-
cobum frequenter cum deuotione
magna. ut solebat: quadam
die cum illuc tendere uellet:
nocte illa in fornicationem lap-
sus est. Pergenti igitur nocte
quadam. dyabolus in specie sancti
iacobi apparuit dicens. Nos-
ti quis sum. Neganti illi

18